

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคามมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับการพัฒนาพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม และ 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 326 คน โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์เป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ระดับการพัฒนาพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม

4.1 การวิเคราะห์ระดับการพัฒนาพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม

การวิเคราะห์ระดับการพัฒนาพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม จะใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จากนั้นทำการแบ่งช่วงคะแนนด้วยวิธีหาความกว้างของอันตรภาคชั้น ดังนี้

4.1.1 สัญลักษณ์ที่ใช้แทนค่าสถิติ

n แทน กลุ่มตัวอย่าง

\bar{x} แทน ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean)

S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.1.2 การแบ่งช่วงระดับคะแนนด้วยวิธีการหาความกว้างของอันตรภาคชั้น (รังสรรค์สิงห์เลิศ, 2551, น. 186 - 188) ออกเป็น 5 ช่วง เพื่อแปลความหมายจากผลคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนช่วงที่ต้องการ}}$$

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{5-1}{5}$$

$$= 0.8$$

จึงทำการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.21 - 5.00 หมายถึง มากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.41 - 4.20 หมายถึง มาก

คะแนนเฉลี่ย 2.61 - 3.40 หมายถึง ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.81 - 2.60 หมายถึง น้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.80 หมายถึง น้อยที่สุด

ตารางที่ 4.1

แสดงระดับการพัฒนาพฤติกรรมของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

การพัฒนาพฤติกรรมของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัด มหาสารคาม	\bar{x}	S.D.	ระดับการพัฒนา พฤติกรรม
1. ด้านการศึกษาสายสามัญ	4.08	0.68	มาก
2. ด้านการฝึกวิชาชีพ	4.14	0.65	มาก
3. ด้านการอบรมทางศาสนาและศีลธรรม	4.14	0.71	มาก
รวม	4.12	0.61	มาก

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ระดับการพัฒนาพฤติกรรมของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.12$) สอดคล้องกับสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการฝึกวิชาชีพ ($\bar{x} = 4.14$) ด้านการอบรมทางศาสนาและศีลธรรม ($\bar{x} = 4.14$) และด้านการศึกษาสายสามัญ ($\bar{x} = 4.08$) เมื่อพิจารณารายด้านจำแนกเป็นรายข้อ ปรากฏตามตารางที่ 7-9 ดังนี้

ตารางที่ 4.2

ระดับการพัฒนาพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคามด้านการศึกษาสายสามัญจำแนกเป็นรายชื่อ

การพัฒนาพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคามด้านการศึกษาสายสามัญ	\bar{x}	S.D.	ระดับการพัฒนาพฤติกรรมนิสัย
1. ความเหมาะสมของระยะเวลาการเข้าเรียนต่อ 1 สัปดาห์	4.22	0.89	มากที่สุด
2. การให้ผู้ต้องขังที่มีความรู้เป็นครูผู้ช่วยสอนเหมาะสม	3.91	0.93	มาก
3. การแจกอุปกรณ์การเรียนมีความเหมาะสม	4.04	0.99	มาก
4. การใช้สื่อและอุปกรณ์ในการฝึกอบรม	4.00	1.02	มาก
5. การให้บุคคลภายนอกที่มีความรู้มาสอน	4.10	0.96	มาก
6. มีกิจกรรมการส่งเสริมการศึกษาสายสามัญ	4.01	0.94	มาก
7. จัดสถานที่ในการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสม	4.10	0.92	มาก
8. การวัดผลและประเมินผลตรงกับความเป็นจริงของผู้เรียน	4.06	0.97	มาก
9. นักศึกษาสามารถนำวุฒิการศึกษาไปใช้ประโยชน์หลังพ้นโทษ	4.36	0.88	มากที่สุด
รวม	4.08	0.68	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ระดับการพัฒนาพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคามด้านการศึกษาสายสามัญโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.08$)พิจารณาเป็นรายชื่อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 2 ข้อ และ อยู่ในระดับมาก จำนวน 7 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ นักศึกษาสามารถนำวุฒิการศึกษาไปใช้ประโยชน์หลังพ้นโทษ ($\bar{x} = 4.36$)ความเหมาะสมของระยะเวลาการเข้าเรียนต่อ 1 สัปดาห์ ($\bar{x} = 4.22$) การให้บุคคลภายนอกที่มีความรู้มาสอน ($\bar{x} = 4.10$) จัดสถานที่ในการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสม ($\bar{x} = 4.10$) การวัดผลและประเมินผลตรงกับความเป็นจริงของผู้เรียน ($\bar{x} = 4.06$) การแจกอุปกรณ์การเรียนมีความเหมาะสม ($\bar{x} = 4.04$) มีกิจกรรมการส่งเสริมการศึกษาสายสามัญ ($\bar{x} = 4.01$) การใช้สื่อและอุปกรณ์ในการฝึกอบรม ($\bar{x} = 4.00$) และการให้ผู้ต้องขังที่มีความรู้เป็นครูผู้ช่วยสอนเหมาะสม ($\bar{x} = 3.91$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3

แสดงระดับการพัฒนาทัศนีย์ของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคามด้านการฝึกวิชาชีพจำแนกเป็นรายข้อ

การพัฒนาทัศนีย์ของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัด มหาสารคามด้านการฝึกวิชาชีพ	\bar{x}	S.D.	ระดับการพัฒนา ทัศนีย์
1. ระยะเวลาการฝึกวิชาชีพเหมาะสมกับหลักสูตร	4.24	0.83	มากที่สุด
2. หลักสูตรวิชาชีพตรงกับความต้องการของท่าน	4.08	0.88	มาก
3. จำนวนวิทยากรเพียงพอ	4.02	0.91	มาก
4. วิทยากรมีความรู้ความสามารถเหมาะสม	4.16	0.86	มาก
5. วัสดุ/อุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกอบรมเพียงพอ	4.20	0.85	มาก
6. สถานที่ในการฝึกอบรมเหมาะสม	4.07	0.93	มาก
7. ท่านได้รับความรู้จากการฝึกวิชาชีพ	4.15	0.89	มาก
8. ท่านคิดว่าสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพ หลังพ้นโทษ	4.28	0.85	มากที่สุด
รวม	4.14	0.65	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ระดับการพัฒนาทัศนีย์ของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคามด้านการฝึกวิชาชีพโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.14$) พิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 2 ข้อ และ อยู่ในระดับมาก จำนวน 6 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ท่านคิดว่าสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพหลังพ้นโทษ ($\bar{x} = 4.28$) ระยะเวลาการฝึกวิชาชีพเหมาะสมกับหลักสูตร ($\bar{x} = 4.24$) วัสดุ/อุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกอบรมเพียงพอ ($\bar{x} = 4.20$) วิทยากรมีความรู้ความสามารถเหมาะสม ($\bar{x} = 4.16$) ท่านได้รับความรู้จากการฝึกวิชาชีพ ($\bar{x} = 4.15$) หลักสูตรวิชาชีพตรงกับความต้องการของท่าน ($\bar{x} = 4.08$) สถานที่ในการฝึกอบรมเหมาะสม ($\bar{x} = 4.07$) จำนวนวิทยากรเพียงพอ ($\bar{x} = 4.02$)ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4

แสดงระดับการพัฒนาพฤติกรรมของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคามด้านการอบรมทางศาสนาและศีลธรรมจำแนกเป็นรายชื่อ

การพัฒนาพฤติกรรมของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคามด้านการอบรมทางศาสนาและศีลธรรม	\bar{x}	S.D.	ระดับการพัฒนาพฤติกรรม
1. มีการอบรมในวันสำคัญของชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์	4.35	0.93	มากที่สุด
2. มีการอบรมแยกตามศาสนาพุทธ คริสต์ และอิสลาม	3.82	1.11	มาก
3. มีการประกอบพิธีกรรมตามศาสนาที่ผู้ต้องขังนับถือ	3.93	1.06	มาก
4. มีการฝึกสมาธิวิปัสสนากรรมฐาน	4.16	0.88	มาก
5. วิทยากรมีความรู้ความสามารถเหมาะสม	4.28	0.84	มากที่สุด
6. สถานที่ในการฝึกอบรมเหมาะสม	4.17	0.96	มาก
7. การอบรมทางศาสนาและศีลธรรมช่วยให้ท่านมีคุณธรรม จริยธรรม	4.26	0.88	มากที่สุด
8. การอบรมทางศาสนาและศีลธรรมช่วยให้ท่านคลายความเครียด ลดความวิตกกังวลจากการต้องโทษ	4.22	1.04	มากที่สุด
รวม	4.14	0.71	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ระดับการพัฒนาพฤติกรรมของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคามด้านการอบรมทางศาสนาและศีลธรรมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.14$) พิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 4 ข้อ และ อยู่ในระดับมาก จำนวน 4 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ มีการอบรมในวันสำคัญของชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ($\bar{x} = 4.35$) วิทยากรมีความรู้ความสามารถเหมาะสม ($\bar{x} = 4.28$) การอบรมทางศาสนาและศีลธรรมช่วยให้ท่านมีคุณธรรม จริยธรรม ($\bar{x} = 4.26$) การอบรมทางศาสนาและศีลธรรมช่วยให้ท่านคลายความเครียด ลดความวิตกกังวลจากการต้องโทษ ($\bar{x} = 4.22$) สถานที่ในการฝึกอบรมเหมาะสม ($\bar{x} = 4.17$) มีการฝึกสมาธิวิปัสสนากรรมฐาน ($\bar{x} = 4.16$) มีการประกอบพิธีกรรมตามศาสนาที่ผู้ต้องขังนับถือ ($\bar{x} = 3.93$) มีการอบรมแยกตามศาสนาพุทธ คริสต์ และอิสลาม ($\bar{x} = 3.82$) ตามลำดับ

4.2 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ด้วยสถิติพหุคูณถดถอยเชิงเส้น (Multiple Linear regression analysis) โดยเลือกวิธีแบบ Stepwise พร้อมกำหนดนัยสำคัญของการทดสอบที่ระดับ 0.05 ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดกระทำตัวแปร ดังนี้

4.2.1 การกำหนดรหัสตัวแปรสำหรับการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ดังแสดงในตารางที่ 10

ตารางที่ 4.5

แสดงการกำหนดรหัสตัวแปรที่จะใช้ในการนำเข้าสู่สมการปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม

ตัวแปร	ประเภทตัวแปร	รหัส
1. ความรู้ความเข้าใจ	Interval Scale	X1
2. การมีส่วนร่วม	Interval Scale	X2
3. ความคาดหวัง	Interval Scale	X3
4. ความต้องการพื้นฐานทางร่างกาย	Interval Scale	X4
5. ความต้องการความมั่นคงและปลอดภัย	Interval Scale	X5
6. ความต้องการความรัก	Interval Scale	X6
7. ความต้องการการยอมรับนับถือ	Interval Scale	X7
8. ความต้องการความสำเร็จ	Interval Scale	X8
9. การพัฒนาพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม	Interval Scale	Y

4.2.2 ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ได้แก่ ปัจจัยความรู้ความเข้าใจ ปัจจัยการมีส่วนร่วม ปัจจัยความคาดหวัง ปัจจัยความต้องการพื้นฐานทางร่างกาย ปัจจัยความต้องการความมั่นคงและปลอดภัย ปัจจัยความต้องการความรัก ปัจจัยความต้องการการยอมรับนับถือและปัจจัยความต้องการความสำเร็จ กับ การพัฒนาพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สันระหว่างตัวแปรทั้งหมดเพื่อเป็นการทดสอบว่า ตัวแปรใดมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ก็

นำเฉพาะตัวแปรดังกล่าวเข้าสมการการวิเคราะห์พหุคูณถดถอยเชิงเส้น (Multiple Linear Regression Analysis) ดังนี้

ตารางที่ 4.6

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม

ชื่อตัวแปร (X)	ประเภทตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)กับการพัฒนาพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม(Y)
1. ความรู้ความเข้าใจ (X1)	Interval Scale	0.449**
2. การมีส่วนร่วม(X2)	Interval Scale	0.327**
3. ความคาดหวัง (X3)	Interval Scale	0.408**
4. ความต้องการพื้นฐานทางร่างกาย (X4)	Interval Scale	0.287**
5. ความต้องการความมั่นคงและปลอดภัย (X5)	Interval Scale	0.338**
6. ความต้องการความรัก (X6)	Interval Scale	0.416**
7. ความต้องการการยอมรับนับถือ(X7)	Interval Scale	0.403**
8. ความต้องการความสำเร็จ (X8)	Interval Scale	0.445**

หมายเหตุ. ** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ตัวแปรอิสระ (X1 - X8) มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05จำนวน 8 ตัวแปร ได้แก่ ปัจจัยความรู้ความเข้าใจ ปัจจัยการมีส่วนร่วม ปัจจัยความคาดหวัง ปัจจัยความต้องการพื้นฐานทางร่างกาย ปัจจัยความต้องการความมั่นคงและปลอดภัย ปัจจัยความต้องการความรัก ปัจจัยความต้องการการยอมรับนับถือและปัจจัยความต้องการความสำเร็จ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.287 ถึง 0.449 ตัวแปรทั้ง 8 ตัวแปรจึงเหมาะสมที่จะนำไปเข้าสมการพหุคูณถดถอยเชิงเส้น (Multiple Linear Regression) เพื่อหาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม

4.2.3 ทำการทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาพฤติกรรมผู้ต้องขังเรือนจำ จังหวัดมหาสารคาม โดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณตามลำดับความสำคัญของตัวแปร โดยใช้ Multiple linear regression และใช้วิธีเลือกตัวแปรแบบลำดับขั้น Stepwise ผู้วิจัยได้อธิบายสัญลักษณ์ที่ใช้แทนค่าสถิติและผลการวิเคราะห์ดังนี้

4.2.3.1 สัญลักษณ์ที่ใช้แทนค่าสถิติ

R	แทน	ค่าที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่มีต่อ ตัวแปรตาม
R^2	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย ซึ่งจะแสดงอิทธิพลของตัวแปรอิสระที่มีต่อแปรตาม
R Square Adjusted	แทน	ค่า R Square ที่ปรับแก้ให้เหมาะสม
Std. Error	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ตัวแปรตามด้วยตัวแปรอิสระ
b	แทน	ค่าคงที่ของสมการถดถอยพหุคูณ ในรูปคะแนนดิบของสมการตัวอย่าง
β_i	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐานแสดงถึงน้ำหนักของความสำเร็จหรืออิทธิพลของตัวแปรอิสระแต่ละตัวที่มีผลต่อตัวแปรตาม
df	แทน	ระดับความอิสระ (Degrees of Freedom)
VIF	แทน	ค่าที่ใช้ทดสอบภาวะ Multicollinearity
Tolerance	แทน	ค่าที่ใช้ทดสอบภาวะ Multicollinearity
F	แทน	ค่าสถิติ F ที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน
t	แทน	ค่าสถิติ t ที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน
p-value	แทน	ค่าความน่าจะเป็นที่คำนวณได้จากค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
Std. Error of the Estimate	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานที่เกิดจากการใช้ตัวแปรอิสระทั้งหมดมาพยากรณ์ตัวแปรตาม

X1	แทน	ความรู้ความเข้าใจ
X2	แทน	การมีส่วนร่วม
X3	แทน	ความคาดหวัง
X4	แทน	ความต้องการพื้นฐานทางร่างกาย
X5	แทน	ความต้องการความมั่นคงและปลอดภัย
X6	แทน	ความต้องการความรัก
X7	แทน	ความต้องการการยอมรับนับถือ
X8	แทน	ความต้องการความสำเร็จ
Y	แทน	การพัฒนาพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัด

มหาสารคาม

ตารางที่ 4.7

แสดงลำดับตัวแปรพยากรณ์ของการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณตามลำดับความสำคัญของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคามโดยรวม

ลำดับตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือก	B	S.E.	Beta	t	p-value	Collinearity Statistics	
						Tolerance	VIF
						1. ค่าคงที่	0.900
2. ความรู้ความเข้าใจ (X1)	0.317	0.63	0.267	5.065	.000*	0.768	1.302
3. ความต้องการความสำเร็จ (X8)	0.256	0.56	0.245	4.574	.000*	0.744	1.344
4. ความต้องการการยอมรับนับถือ (X7)	0.186	0.45	0.211	4.104	.000*	0.803	1.245

SE_{est} = ±0.512
R = 0.560; R² = 0.314; Adj. R² = 0.308; F = 49.118; p-value = 0.001

จากตารางที่ 4.7 พบว่า

1. การตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นว่าตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กันเองในระดับที่สูงมาก (ไม่เกิด Multicollinearity) พิจารณาจาก ค่า Variance inflation factor (VIF) และค่า Tolerance โดยมีเกณฑ์การตรวจสอบดังนี้ ค่า VIF ที่เหมาะสมไม่ควรเกิน 10 หากเกินกว่านี้แสดงว่า

ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันเองในระดับที่สูงมาก และหากค่า Tolerance < 0.2 แสดงว่าเกิด Multicollinearity (วิทยา เจริญศิริ, 2557 น.82) จากผลการวิเคราะห์พบว่า ค่า VIF สูงสุดที่ได้มีค่า 1.344 ซึ่งไม่เกิน 10 และ ค่า Tolerance น้อยที่สุดที่ได้มีค่า 0.744 ซึ่งไม่ต่ำกว่า 0.2 แสดงว่าตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กันสูง (ไม่เกิด Multicollinearity)

2. การตรวจสอบความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม โดยใช้ F-test (ANOVA) พบว่า ตัวแปรอิสระทั้งสามตัว ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจ (X1) ความต้องการความสำเร็จ (X8) และความต้องการการยอมรับนับถือ (X7) มีความสัมพันธ์เชิงเส้นกับตัวแปรตาม (การพัฒนาพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม Y) ($F = 49.118$; $p\text{-value} = 0.001$)

3. ทำการตรวจสอบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญของค่าคงที่และสัมประสิทธิ์แต่ละตัวกับตัวแปรตาม โดยใช้วิธีเลือกตัวแปรแบบลำดับขั้น (Stepwise Selection) ในขั้นแรกจะเลือกตัวแปรที่ไม่ได้อยู่ในสมการว่าจะมีตัวแปรอิสระใดบ้างมีสิทธิ์เข้ามาอยู่ในสมการด้วยวิธีการคัดเลือกแบบก้าวหน้า (Forward Selection) และขณะเดียวกันก็จะทดสอบตัวแปรที่อยู่ในสมการด้วยวิธีการคัดเลือกแบบถอยหลัง (Backward Selection) โดยจะกระทำการคัดเลือกผสมทั้งสองวิธีนี้ในทุกขั้นตอนจนกระทั่งไม่มีตัวแปรใดถูกนำเข้ามาสมการ กระบวนการก็จะยุติและได้สมการถดถอยที่มีสัมประสิทธิ์การทำนายสูงสุด (สัญญา เคนาภูมิ, 2556, น. 127 - 128) จากการใช้วิธีการเลือกตัวแปรแบบลำดับขั้นดังกล่าว ทำให้ตัวแปรอิสระที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 5 ตัวแปรถูกจัดออกจากสมการ และไม่ปรากฏอยู่ในตารางที่ 12 นี้ จากผลการวิเคราะห์พบว่า ตัวแปรอิสระที่ถูกเลือกเข้าสมการ ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจ ความต้องการความสำเร็จ และความต้องการการยอมรับนับถือ มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม โดยรวม ($p \leq 0.001$) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.560 สามารถร่วมกันพยากรณ์การพัฒนาพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคามได้ร้อยละ 30.8 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์เท่ากับ ± 0.512

สมการถดถอยในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐาน มีดังนี้

1. สมการถดถอยในรูปคะแนนดิบ คือ $Y = 0.900 + 0.317$ ความรู้ความเข้าใจ (X1) + 0.256 ความต้องการความสำเร็จ (X8) + 0.186 ความต้องการการยอมรับนับถือ (X7)

2. สมการถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ $Z = 0.267$ ความรู้ความเข้าใจ (Z1) + 0.245 ความต้องการความสำเร็จ (Z8) + 0.211 ความต้องการการยอมรับนับถือ (Z7)

ส่วนตัวแปรพยากรณ์การพัฒนาพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคามที่ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) ได้แก่ การมีส่วนร่วม (X2) ความคาดหวัง (X3)

ความต้องการพื้นฐานทางร่างกาย (X4) ความต้องการความมั่นคงและปลอดภัย (X5) และ ความต้องการความรัก (X6)

4.3 การวิเคราะห์ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขังเรือนจำ จังหวัดมหาสารคาม

การวิเคราะห์ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคามซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายเปิด ใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากนั้นสรุปออกมาเป็นค่าความถี่ (Frequency) ดังนี้

ตารางที่ 4.8

ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม

ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมนิสัย	ความถี่
1. ควรพัฒนาพฤติกรรมอย่างต่อเนื่อง หลากหลายและใช้เทคโนโลยีทันสมัย	39
2. ควรจัดกิจกรรมนันทนาการและสันทนาการ	20
3. ควรจัดสรรงบประมาณด้านการพัฒนาพฤติกรรมนิสัยให้เกิดประโยชน์แท้จริง	16
4. ควรอนุญาตให้ผู้ต้องขังอ่านหนังสือทางวิชาการในห้องนอน	15
5. ควรจัดให้มีวิทยากรที่มีความรู้ความสามารถ	9
6. ควรส่งเสริมการฝึกวิชาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการของ AEC	9
7. ควรติดตามประเมินผลภายหลังกิจกรรม	9
8. ควรทำข้อตกลงกับหน่วยงานภายนอกให้รับแรงงานผู้ต้องขัง	8
9. ควรพัฒนาพฤติกรรมแยกตามฐานความผิด	6

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 326 คน มีผู้ให้ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 131 คน โดยมีประเด็นสำคัญเรียงจากมากไปน้อยดังนี้

ควรพัฒนาพฤติกรรมอย่างต่อเนื่อง หลากหลายและใช้เทคโนโลยีทันสมัย จำนวน 39 คน ควรจัดกิจกรรมนันทนาการและสันทนาการ จำนวน 20 คน ควรจัดสรรงบประมาณด้านการพัฒนาพฤติกรรมนิสัยให้เกิดประโยชน์แท้จริงจำนวน 16 คน ควรให้ผู้ต้องขังเข้ารับการพัฒนาพฤติกรรมโดยความสมัครใจ จำนวน 15 คน ควรจัดให้มีวิทยากรที่มีความรู้ความสามารถ จำนวน 9 คน

ควรส่งเสริมการฝึกวิชาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการของ AEC จำนวน 9 คน ควรติดตามประเมินผลภายหลังกิจกรรม จำนวน 9 คน ควรทำข้อตกลงกับหน่วยงานภายนอกให้รับแรงงานผู้ต้องขัง จำนวน 8 คน ควรพัฒนาพหุตินิสัยแยกตามฐานความผิด จำนวน 6 คน ดังนี้

1. ควรพัฒนาพหุตินิสัยอย่างต่อเนื่อง หลากหลายและใช้เทคโนโลยีทันสมัยเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ควรจัดกิจกรรมการพัฒนาพหุตินิสัยด้านการศึกษาสายสามัญ ด้านการฝึกวิชาชีพ และด้านการอบรมทางศาสนาและศีลธรรมอย่างต่อเนื่อง หลักสูตรที่ใช้ในการฝึกอบรมต้องมีความหลากหลายและทันสมัยเหมาะสมกับโลกปัจจุบัน

2. ควรจัดกิจกรรมนันทนาการและสันทนาการเรือนจำจังหวัดมหาสารคามควรจัดกิจกรรมกีฬา หรือการแสดงดนตรีเสริมกิจกรรมการพัฒนาพหุตินิสัยหลัก เพื่อให้ผู้ต้องขังผ่อนคลายความเครียด

3. ควรจัดสรรงบประมาณด้านการพัฒนาพหุตินิสัยให้เกิดประโยชน์แท้จริงเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ควรจัดซื้อ จัดจ้างวัสดุอุปกรณ์ ค่าตอบแทนวิทยากร หรือค่าใช้จ่ายด้านอื่น ๆ ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาพหุตินิสัยอย่างแท้จริง โดยจัดสถานที่ที่ใช้ในการฝึกอบรมให้ได้มาตรฐานแยกเป็นสัดส่วนจากกิจกรรมอื่นของเรือนจำ ตลอดจนวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกอบรมต้องเพียงพอและมีคุณภาพ

4. ควรอนุญาตให้ผู้ต้องขังอ่านหนังสือทางวิชาการในห้องนอน เรือนจำจังหวัดมหาสารคามควรอนุญาตให้ผู้ต้องขังอ่านหนังสือเรียนหรือหนังสือทางวิชาการขณะอยู่ในห้องนอน เนื่องจาก วิถีชีวิตของผู้ต้องขังจะใช้เวลาอยู่ในห้องนอนประมาณวันละ ๑๔ ชั่วโมง เวลากลางคืนจึงเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับอ่านหนังสือ เพราะมีบรรยากาศเงียบสงบ ผู้คนไม่พลุกพล่าน ทำให้ผู้ต้องขังสามารถอ่านหนังสือได้อย่างมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผล

5. ควรจัดให้มีวิทยากรที่มีความรู้ความสามารถเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ควรคัดเลือกวิทยากรที่มีความรู้ความสามารถในหลักสูตรที่ฝึกอบรม และวิทยากรจะต้องไม่มีอคติหรือมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อผู้ต้องขัง

6. ควรส่งเสริมการฝึกวิชาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการของ AEC เรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ควรจัดให้มีการฝึกวิชาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของ AEC เพื่อให้ผู้ต้องขังมีทักษะอาชีพ สามารถแข่งขันกับแรงงานต่างชาติได้

7. ควรติดตามประเมินผลภายหลังกิจกรรมเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ควรติดตามประเมินผลผู้ต้องขังภายหลังเสร็จสิ้นกิจกรรม เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงการจัดกิจกรรมในครั้งต่อไป

8. ควรทำข้อตกลงกับหน่วยงานภายนอกให้รับแรงงานผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ควรประสานหน่วยงานภายนอก โดยทำข้อตกลงให้รับผู้ต้องขังเข้าทำงานภายหลังพ้นโทษ
9. ควรพัฒนาพฤตินิสัยแยกตามฐานความผิด เรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ควรดำเนินการพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขัง โดยแยกตามฐานความผิดหรือภูมิหลังของผู้ต้องขัง แต่ละคน เพื่อสะดวกต่อการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขัง